

PODACI O PREDMETU

(IT-03-69)

STANIŠIĆ I SIMATOVIĆ

Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića

JOVICA STANIŠIĆ	
	Načelnik Službe državne bezbednosti (DB) Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) Republike Srbije
Optužnica	Prvobitna: 1. maj 2003.; operativna optužnica podnesena: 10. jul 2008.
Uhapšen	13. mart 2003.
Prebačen na MKSJ	11. jun 2003.
Izjašnjanje o krivici	16. mart 2006, izjasnio se da nije kriv
Početak suđenja	9. jun 2009.
Završne reči	Od 29. do 31. januara 2013.
Presuda Pretresnog veća	30. maja 2013, oslobođen krivice
Presuda Žalbenog veća	15. decembra 2015. naloženo ponavljanje suđenja

FRANKO SIMATOVIĆ	
	Zaposlen u Drugoj upravi DB-a
Optužnica	Prvobitna: 1. maj 2003.; operativna optužnica podnesena: 10. jul 2008.
Uhapšen	13. mart 2003.
Prebačen na MKSJ	30. maj 2003.
Izjašnjanje o krivici	16. mart 2006, izjasnio se da nije kriv
Početak suđenja	9. jun 2009.
Završne reči	Od 29. do 31. januara 2013.
Presuda Pretresnog veća	30. maja 2013, oslobođen krivice
Presuda Žalbenog veća	15. decembra 2015. naloženo ponavljanje suđenja

OPTUŽNICA

Četiri tačke za zločine protiv čovečnosti

- Progoni (tačka 1)
- Ubistvo (tačka 2)
- Deportacija (tačka 4)
- Nehumana dela (prisilno premeštanje) (tačka 5)

Jedna tačka za kršenje zakona ili običaja ratovanja

- Ubistvo (tačka 3)

Navodna odgovornost optuženih

Prema navodima optužnice, Stanišić i Simatović su učestvovali u udruženom zločinačkom poduhvatu koji je nastao najkasnije u aprilu 1991. i trajao barem do 31. decembra 1995. Navodi se da je zajednički zločinački cilj tog poduhvata bio prisilno i trajno uklanjanje većine nesrpskog stanovništva s velikih područja u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

SUĐENJE

Suđenje, čiji je početak prvobitno zakazan za 27. februar 2008, odgođeno je kako bi se omogućila procena Stanišićevog zdravstvenog stanja. Dana 7. i 8. aprila, strane u postupku su ispitale neuropsihijatra u vezi sa Stanišićevim zdravstvenim stanjem. Nakon toga, 9. aprila 2008, Pretresno veće je potvrdilo da je Stanišić sposoban za suđenje i zakazalo početak suđenja za 14. april 2008. pod uslovom da se optuženom omogući da prati postupak putem video-veze iz Pritvorske jedinice UN ako ne bude mogao doći u sudnicu.

Suđenje je na kraju počelo 28. aprila 2008. Međutim, Stanišić nije ni jednog sudskog dana prisustvovao pretresima u sudnici niti ih je pratio iz Pritvorske jedinice. Nakon toga, 16. maja 2008, Žalbeno veće je odobrilo žalbu odbrane i naložilo da suđenje bude privremeno prekinuto na najmanje tri meseca i da zdravstveno stanje optuženog bude ponovo procenjeno pre nego što bude odlučeno kad će se suđenje nastaviti.

Dana 26. juna 2008, obojici optuženih odobreno je privremeno puštanje na slobodu. Dana 6. aprila 2009, tužilaštvo je podnelo zahtev za opoziv privremenog puštanja Stanišića na slobodu i ponovnu ocenu njegovog zdravstvenog stanja. Zahtev je odobren 24. aprila 2009. i Pretresno veće je naložilo i Stanišiću i Simatoviću da se vrate u Pritvorsku jedinicu UN u Hagu do 4. maja 2009. Radi ponovnog početka suđenja 9. juna 2009.

Tužilaštvo je završilo svoj dokazni postupak 5. aprila 2011.

Dana 5. maja 2011, Pretresno veće je izdalo usmenu odluku na osnovu pravila 98*bis* kojom je odbilo zahtev odbrane Franka Simatovića za donošenje oslobađajuće presude.

Dokazni postupak odbrane je počeo 15. juna 2011, a završen je 17. septembra 2012.

Strane u postupku su iznele svoje završne reči u periodu od 29. do 31. januara 2013.

Presuda je izrečena 30. maja 2013.

PRESUDA PRETRESNOG VEĆA

U svojoj presudi, Pretresno veće je zaključilo da su jedinice Službe državne bezbednosti Srbije počinile zločine koji se terete u optužnici, ali je smatralo da Stanišić i Simatović nisu krivično odgovorni za te zločine. Nakon analize dokaza, većina članova Veća, uz protivno mišljenje sudije Picard, nije moglo da utvrdi da su optuženi posedovali nameru da se ostvari zajednički zločinački cilj udruženog zločinačkog poduhvata. Veće je takođe zaključilo da nije dokazano van razumne sumnje da su Stanišić ili Simatović planirali ili naredili te zločine. U vezi s navodima o pomaganju i podržavanju, većina članova Veća je utvrdila, uz protivno mišljenje sudije Picard, da su u prilikama kada su dvojica optuženih pružali podršku specijalnim jedinicama, ta podrška nije bila konkretno usmerena ka počinjenju tih zločina.

Dana 30. maja 2013. Pretresno veće je izreklo presudu kojom je obojicu optuženih oslobodilo svih optužbi.

Sudija Picard je priložila svoje protivno mišljenje. Sudija Orije je priložio izdvojeno mišljenje.

ŽALBENI POSTUPAK

Presuda Žalbenog veća je izrečena 15. decembra 2015. Na osnovu grešaka utvrđenih u presudi Pretresnog veća, Žalbena veće je, većinom glasova, zaključilo da okolnosti ovog predmeta ispunjavaju uslove za ponavljanje suđenja u skladu s pravilom 117(C) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda. Shodno tome, Žalbena veće je naložilo da se Stanišiću i Simatoviću ponovo sudi po svim tačkama optužnice.

Sudija Agius je priložio svoje izdvojeno i delimično suprotno mišljenje, a sudija Afande je priložio svoje suprotno mišljenje.

Ponovljeno suđenje će se voditi pred Mehanizmom za međunarodne krivične sudove.

STATISTIČKI PODACI

Broj sudskih dana	226
Broj svedoka tužilaštva	97
Broj dokaznih predmeta tužilaštva	3226
Broj svedoka odbrane	36
Broj dokaznih predmeta odbrane	1617